

Når ord mister mening

Om pilegrimsvandring bare er for de rike og ressurssterke, blir det ikke lenger en pilegrimsvandring, men ren kulturturisme.

Kulturministeren ser at interessen for pilegrimsvandring kan bli nye arbeidsplasser og gode inntekter for næringslivet. En pilegrim fra Tyskland betalte 35.000 kroner for å gå fra Oslo til Nidaros. Dette er det få som har råd til.

Skal pilegrimsvandring være noe for bare de rike og ressurssterke, blir det ikke lenger en pilegrimsvandring, men ren kulturturisme.

Santiago de Compostela. Selv har jeg gått flere ganger både på fransk og spansk side av veien til Santiago de Compostela. Noen ganger har jeg reist som pilegrimsturist med følgebuss og hotellovernatting. Andre ganger har vi gått med sekken på ryggen dag ut og dag inn. Når kvelden kom, var det alltid et herberge – og mulighet for å få kjøpt seg mat. Langs ruta var det ofte små spisesteder der du kunne finne noe å spise eller drikke.

Herbergene kunne være enkle. Det var ikke alltid varmt vann i dusjen, men det alltid var noen som tok imot oss og ga oss en seng for natten. Fellesskapet på disse stedene var unikt. Hadde de ikke servering selv, visste de om steder i nærheten. Vi kunne få en solid middag med drikke for en hundrelapp.

Liste med telefonnummer. På min første pilegrimstur gikk jeg alene fra Oslo til Trondheim. Jeg hadde studiepermisjon fra jobben i NMS, og Kretskontoret i Oppland hadde gitt meg en adresseliste med telefonnummer som jeg kunne ringe. Store deler av leden går gjennom dette fylket. Disse folkene hentet meg der jeg sto, ga meg en seng, ga meg mat – og brakte meg tilbake til leden neste dag.

Uten dette støtteapparatet hadde ikke turen latt seg gjennomføre. Det kunne gå mange dager mellom hver gang det var et overnattingssted langs leden. Det var sjelden du kunne treffe på en butikk eller et spisested. Det var tidlig i sesongen og merkingen var også dårlig.

De flotte stolpene med smijernsmerke er ikke alltid så tydelige. De kan falle ned. De kan dekkes til av kratt – og de kan stjeles. Takke meg til malingen i Frankrike og Spania.

Gårder langs ruta. Da jeg kom til Furuhaugli på Dovre, ble jeg værende der i to netter for å spise meg opp. Jeg var rett og slett gått tom for næring. Kunne det være mulig å få til avtaler med gårder langs ruta som kunne gi pilegrimer enkel overnatting og mat?

Det er flott at tilbudet om et møte med pilegrimslivet kan nå ut til så mange som mulig. For noen vil det enkle og slitsomme pilegrimslivet være umulig, for andre vil livet som luksuspilegrim være uoppnåelig.

Det er flott om noen kan tjene penger på tilretteleggingen for pilegrimene, men la ikke dette sette en stopper for de som trenger et enklere tilbud.

Ha to – eller bedre: *mange* – tanker i hodet til samme tid.

Karen Andrine Flatø

I ledergruppen for årlige pilegrimsturer arrangert i samarbeid med NMS og Møre Bispedømme.